

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Hr. Finn Jørgensen gav udtryk for sin støtte til NATOs overgang fra den massive afskrækkelse til et fleksibelt svar. Skal det forstås sådan, at hr. Finn Jørgensen er uenig med forsvarsministeren, der i sin redegørelse her for lidt siden, så vidt jeg kunne høre, tilsluttede sig kritikken af det fleksible svar fra de 4 amerikanske sikkerhedsekspertter McNamara, McGeorge Bundy m.fl., eller forstod jeg forsvarsministeren forkert?

(Kort bemærkning).

Finn Jørgensen (KF):

Jeg er jo ikke i stand til at udtale mig om, hvordan den foregående taler forstod forsvarsministeren, men jeg er i stand til at sige, at jeg ikke er uenig med forsvarsministeren. Jeg mener, at vi begge går ind for det fleksible svar.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Essensen af den kritik, som er rejst af de 4 amerikanske sikkerhedspolitiske eksperter, som forsvarsministeren lagde så megen vægt på at referere, er netop en kritik af det fleksible svares strategi.

(Kort bemærkning).

Finn Jørgensen (KF):

Det er vel først og fremmest et spørgsmål om, hvorvidt man skal skabe bedre balance mellem de konventionelle styrker, således at man kan undgå så tidligt, som det ellers kan være nødvendigt, at sætte nukleare våben ind.

Formanden:

Hr. Birkholm har ordet for en, tror jeg, sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Som påpeget af McNamara m.fl. har det fleksible svares strategi ført til indførelse af en række nye våbentyper, som har øget risikoen for, at begge stormagter lægger vægt på at kunne levere et første slag, og dermed sæn-

ket atomtærskelen ganske betydeligt. Derfor vender disse kritikere sig mod hele den udvikling, indførelsen af det fleksible svar har medført. Selv om de lægger vægt på omrustning til andre våbentyper, tager de ubetinget under alle omstændigheder afstand fra indførelse af disse nye våben og dermed fra det fleksible svares strategi. Det kan enhver forsikre sig om ved at læse deres skrift, som oven i købet er kommet på dansk i en publikation fra det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg. Men uvidenhed er selvfølgelig ingen skam.

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne takke forsvarsministeren for en fyldig, grundig og saglig redegørelse, som jeg på venstres vegne helt kan tilslutte mig. Det er rigtigt, at det er længe siden, vi har drøftet de bærende elementer i dansk sikkerheds- og forsvarspolitik, så ud fra det synspunkt kan forespørgslen have sin berettigelse.

Vi får nu på ny med socialdemokratiets dagsorden bekræftet vort tilhørsforhold til NATO. Det kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod, men jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at denne nærmest besværgende bekræftelse for socialdemokratiets vedkommende, der ved sine hyppige gentagelser er ved at få karakter af et figenblad, bag hvilket der foregår mærkelige ting, er en slags beskæring af dansk sikkerhedspolitik efter salamimetoden, og nu får socialdemokratiet oven i købet en halvhjertet hjælpende hånd fra SF.

Med hensyn til atomvåbenfri zoner kan jeg ikke forstå, at socialdemokratiet ikke kan leve med dagsordenen af 8. februar 1983 om samme emne. Vær dog realistisk!

Jeg vil gerne pege på, at det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg i høj grad er socialdemokratiets og det radikale venstres barn – venstre fralægger sig i hvert fald paterniteten – men det forhindrer ikke, at vi har respekt for de rapporter, der kommer fra dette udvalg, og den allerførste og største rapport, udvalget barslede med, var om en atomvåbenfri zone i Norden og dens muligheder. Udvalget har vurderet den idé, og konklusionen må være, at det er en fiktion. Det er en fiktion, fordi vi ganske vist ikke har atomvåben i de nordiske lande, men i